

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพ

เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

ใครอยากเลวไม่มีในโลกนี้

เราว่าทองคำประเภทชิมชาบ มันชิมหนักเข้าเรื่อย ๆ เมื่อวานนี้ก็ได้เยอะอยู่ เฉพาะเข้าวันนี้ก็ได้ถึง ๒๖ บาทของเล่นเมื่อไร นี่เราพอใจ พี่น้องทั้งหลายกรุณาทราบนะ หลวงตาพอใจที่เห็นทองคำค่อยไหลชิมเข้าคลังหลวงซึ่งเป็นหัวใจของชาติเรา เราหนักแน่นอยู่ในนั้น จิตจดจ่ออยู่นั้น เพราะเราได้ไปเห็นเองไปดูเอง วันไปมอบทองคำกับดอลลาร์ที่แรกเลย หัวหน้าคลังหลวงนี้มานิมนต์เราเข้าไปดูทองคำอยู่ในคลังหลวง หัวหน้าก็คงทราบแล้วว่าเรามามอบทองคำ คงจะมีหวัง เพราะฉะนั้นจึงนิมนต์เราเข้าไปดูทองคำในคลังหลวง

หัวหน้าบอกว่าที่ได้มาเห็นนี้มีอยู่สองท่าน สมเด็จพระเทพฯ หนึ่งกับหลวงตานี้หนึ่ง เข้ามาดูนี้ นี่เห็นไหมล่ะทองคำใครไปเห็นเมื่อไร ใครจะใหญ่ขนาดไหนก็ใหญ่ไม่ได้ไปเห็นทองคำนะ เหตุใดจึงมานิมนต์เราไป นั่นละต้นเหตุที่ทองคำจะค่อยไหลเข้าสู่คลังหลวงของเรา ก็คือหัวหน้านิมนต์เราไปดู ดูละเอียดล่อ มาแล้วก็รู้สึกหัวใจหายเลย เพราะฉะนั้นเสียงมันถึงแผดชิ แผดเรื่อยตั้งแต่บัดนั้นมา จนกระทั่งได้สมมักสมหมายที่กำหนดเอาไว้ ไม่บกพร่องขาดเงินอะไรเลย ทองคำได้ถึง ๑๑ ตัน ๓๗ กิโลกรัม ไม่ใช่เล่น

ตั้งแต่บัดนั้นมาก็ค่อยพยายามให้เป็นประเภทน้ำไหลชิม คือเรายังไม่จุใจ ยังบกบางอยู่มาก นี่เห็นทองคำที่เป็นน้ำไหลชิมมานี้เราพอใจ ๆ เพื่อจะค่อยหนุนชาติไทยของเรา หัวใจพี่น้องชาวไทยเราอยู่ในทองคำ เราคิดหมดทุกอย่าง การแนะนำสั่งสอนบรรดาพี่น้องทั้งหลายก็ดี อุบายวิธีการที่พาดำเนินทุกอย่าง หลวงตาได้พิจารณาทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว ค่อยก้าวเดิน ๆ ไม่ว่าจะทางด้านวัตถุ ไม่ว่าจะการแนะนำสั่งสอนทุกด้าน ผลปรากฏเป็นที่พอใจ โดยลำดับ ตัวเองก็ไม่เคยปรากฏได้ตำหนิตัวเองว่าบกพร่อง หรือมีเจตนาร้ายที่ตรงไหน ไม่มีเลย มีแต่ความบริสุทธิ์ภายในใจด้วยความเมตตา แล้วผลก็ค่อยไหลเข้ามา ๆ จนกระทั่งทองคำเราได้ถึง ๑๑ ตัน ๓๗ กิโลกรัม นี่หมายถึงมอบเรียบร้อยแล้ว และดอลลาร์ก็ได้ ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่า นี่ก็รู้สึกหนาแน่น

นี่พวกตึกพวกสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย มีหมดทุกภาคนะพวกตึก เฉพาะอย่างยิ่งโรงพยาบาล โรงเรียน โรงเรียนก็มีทุกภาคเหมือนกัน โรงพยาบาลก็ทุกภาค แต่โรงพยาบาลรู้สึกว่ามีมากกว่าเพื่อน ไปที่ไหนเคลื่อนไปด้วยโรงพยาบาล สร้างตึกสร้างอะไร ๆ ตึกนี้มากอยู่นะ โอ๊ย จะเป็นร้อยละมั้งตึก แล้วก็เครื่องมือแพทย์ รถยนต์ รถยนต์น่าจะเป็น

ร้อยกว่าคันที่ซื้อให้ ๆ เราพยายามช่วยเติมกำลังความสามารถมาทุกอย่าง เราพิจารณาการดำเนินของเราว่าบกพร่องที่ตรงไหน เราพาพี่น้องผิดพลาดที่ตรงไหนไม่เห็น เพราะเราพิจารณาโดยเหตุโดยผลโดยอรรถโดยธรรมทุกอย่างแล้วค่อยก้าวเดิน ๆ ทางด้านวัตถุเหมือนกัน ทางด้านธรรมะก็เหมือนกัน เราจึงรู้สึกว่ามีใจอยู่ไม่น้อยภายในใจของเรา ว่าเติมไปด้วยเจตนา การดำเนินเป็นไปตามเจตนาและเป็นไปด้วยความราบรื่นดีงามทุกอย่าง จนกระทั่งมาบัดนี้ ยังมีบกพร่องอยู่ในจุดใดไม่หาย จึงได้ระบายให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วหน้ากันว่า ทองคำเรายังมีบกพร่องอยู่มากในคลังหลวง เพราะฉะนั้นจึงต้องรบกวนบรรดาพี่น้องทั้งหลายอยู่เรื่อยมาอย่างนี้แหละ ทั้งรบกวนแบบต่าง ๆ ออกอ้อนบ้าง อะไรบ้าง ทุกแบบ ขอให้ทองคำมาเป็นพอใจ ตั้งแต่มาจากอุดรวันที่ ๑๑ ถึงวันนี้ทองคำน่าจะได้อีก ๑๐ กว่ากิโล (ได้อีก ๑๑ กิโลครับ) นั่นไม่ใช่ของเล่นนะ นี่ละมันซึมเข้ามา ๆ อย่างนี้เราก็พอใจเป็นลำดับ

เมื่อทองคำเราหนาแน่นในคลังหลวงมากเท่าไร เมืองไทยเรายิ่งหนาแน่นขึ้น ๆ การไปมาหาสู่ซื้อขายติดต่อเรื่องอะไรก็ตาม มีเกียรติอยู่ในตัวเสร็จ มีเครื่องประกันตัวเสร็จ มันสะดวกสบาย แล้วเงินไทยเรารธรรมดาก็ดูว่ามันก็แข็งของมันใช้ไหมล่ะ เมื่อมีทองคำในคลังหลวงเงินไทยเราก็แข็ง นั่นมันแข็งขึ้นทุกอย่าง ๆ เพราะฉะนั้นเราจึงต้องได้พาพี่น้องทั้งหลายตะเกียกตะกายอย่างนี้ละ เราพอใจ ช่วยกันอย่างนี้ละ

นี่ละอำนาจแห่งความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน มีคุณค่าประจักษ์เราเห็นด้วยกันทุกคน ตั้งแต่เราเริ่มช่วยชาติมารู้สึกหนาแน่นขึ้นเป็นลำดับลำดับมาเมืองไทยเรา ทองคำก็หนาแน่นขึ้น ๆ เงินในคลังหลวงของเราก็เพิ่มขึ้น อย่างดอลลาร์ก็ตั้ง ๑๐ ล้านกว่า สิ่งเหล่านี้ได้มาแล้วมันก็ออกดอกออกผลแล้วหนุนกันไปเรื่อย ๆ อย่างนั้นละ และเป็นเครื่องประกันชาติของเราได้ดีแน่นอนหนามันคง ไม่มีใครดูถูกเหยียดหยามได้อย่างง่ายดาย เป็นเครื่องประดับเกียรติเราด้วย เราจึงอุตสาหะพยายาม ที่ดำเนินเหล่านี้เพื่อพี่น้องลูกหลานทั้งหลายนั้นแหละ หลวงตาไม่เอาอะไร มุ่งคิดไว้เพื่อพี่น้องทั้งหลายลูกหลานเดินตามหลังไป ให้ได้มีความสงบร่มเย็นเหมือนปู่ย่าตายายเรา พาลูก ๆ หลาน ๆ ก้าวเดินมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้

ที่มันจะจมเอาในปี ๒๕๔๐ จนกระทั่งหลวงตาร้องโศก ก็เพราะไม่เคยมี บรรดาปู่ย่าตายายพาลูกพาลานถ่อมาพามาสงบร่มเย็นเรื่อยมา แล้วเวลาลูกหลานมีจำนวนถึง ๖๒ ล้านคนเมืองไทยกลับจะจมลงทะเลในปี ๒๕๔๐ ขนาดเราร้องโศก คิดถึงปู่ย่าตายายท่านอุตสาหะพามา แล้วทำไมลูกหลานไม่มีสติปัญญาอะไรหรือถึงจะพากันมาจมทั้งประเทศ

จำนวนคนตั้ง ๖๒ ล้านคน จึงได้พากันฟื้นขึ้นมา ลูกหลานทั้งหลายนั้นละตัวแสบ ทำลายชาติของตนให้ล่มจม ทีนี้ลูกหลานทั้งหลายนั้นแหละฟื้นตัวขึ้นมา สมบัติเงินทองของเราจึงค่อยหนาแน่นขึ้นมาเรื่อยๆ อย่างนี้ละ

ต่อไปก็ขอให้พิจารณา เมื่อเจ็บเมื่อปวดแล้วให้เข็ดนะ ใ้เรื่องความสุรุ่ยสุร่าย การอยู่การกินใช้สอยไม่รู้จักประมาณ นี่เป็นเพศฆาตสังหารกระเปาะเราตัวเราเองให้เสียคน แล้วต่อจากนั้นก็เป็นที่นิสัยไปถึงลูกถึงหลานให้เสียไปด้วย เพราะไม่รู้จักประมาณ มีแต่ความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม ให้พากันประหยัดมัจฉ์ส่นะ มีมากมีน้อยให้ทราบว่ามี ความรู้จักประมาณ ให้พอเหมาะพอดีอยู่กับตัวของเราผู้รักษาสมบัติ อันนี้สำคัญมาก ตัวเราผู้รักษาสมบัติถ้ามีหลักมีเกณฑ์มีเหตุมีผลแล้ว สมบัติมีมากน้อยก็เป็นประโยชน์ทั้งนั้น ถ้าเราไม่มีหลักมีเกณฑ์สมบัติมีมากน้อยนี้ถูกทำลายหมด ให้พากันประหยัดมัจฉ์ส่น

ยังเป็นลูกศิษย์ตถาคตแล้วต้องเป็นผู้มีเหตุมีผล มีอรรถมีธรรมประจำใจ ไม่ลืมนื้อ ลืมตัวอย่างง่ายตาย คนมีธรรมไม่ลืมนื้อ นอกจากคนไม่มีธรรม มีแต่กิเลสนั้นพองตัว ด้้อด้านทุกอย่าง กิดขวางทุกอย่าง กดถ่วงทุกอย่าง ทั้มีแห่งชาติได้ทุกอย่าง ประเภทคนชั่วมีตั้งแต่เรื่องชั่ว แสดงออกมาแ่งไหนไม่มีความดีออกแสดง มีแต่ความชั่วขวางโลกไปตลอด สำหรับคนมีธรรมแล้วไม่ลืมนื้อ มีมากมีน้อยไม่ลืมนื้อ นำมาทำให้เป็นประโยชน์ได้หมดคนมีธรรม ส่วนคนไม่มีธรรมมีแต่สมบัติ ทำลายตัวเองได้ด้วยสมบัติเพราะความลืมนื้อ

ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้มีธรรมในใจ ให้มีความประหยัดมัจฉ์ส่นทุกอย่าง มีมากมีน้อยก็ยอมรับว่ามีมากมีน้อย ใ้รู้เอาไว้ แต่ความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม ความลืมนื้อลืมนื้อ อย่าไปอาศัยเงินมีมากสมบัติมีมากแล้วลืมนื้อ เสียคนนะ ใ้ระวังตัวใ้ดี อะไรก็ตามไม่มีค่าเท่าเจ้าของ เจ้าของคือคน คนคือเรา ใ้รักษาเจ้าของใ้ดี ถ้าเจ้าของรักษาตัวดีมีอรรถมีธรรมภายในใจ สมบัติเหล่านั้นมาเป็นคุณค่าทั้งนั้น เป็นเครื่องประดับเราทั้งนั้น ถ้าเราเสียเสียอย่างเดียว สมบัติเหล่านั้นเป็นไฟๆ เเผาเราซ้ำเข้าไปอีก ใ้พากันพินิจพิจารณา

บ้านเมืองของเราก็ค่อยเจริญขึ้นๆ ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีของพี่น้องทั้งหลายนั้นแหละ ต่อไปก็ใ้พากันอบรมจิตใจดังที่เคยเทศน์เสมอ การอบรมจิตใจทางด้านจิตตภาวนานี้สำคัญมาก มากจริงๆ โลกมองไม่เห็นเลย มีพระพุทธเจ้าพระองค์เดียวตรัสรู้ขึ้นมา มองดูใจ มองดูมหาเหตุ คือมีทั้งไฟทั้งไฟเต็มอยู่ในหัวใจ มีทั้งอรรถทั้งธรรมเต็มอยู่ในหัวใจ พอเปิดจอกเปิดแหนคือกิเลสตัวปิดบังหุ้มห่อจิตใจออกได้มากน้อย พระพุทธเจ้าเปิดออกหมด ได้ตรัสรู้ธรรมขึ้นมา

นี่ละธรรมเมื่อได้เปิดขึ้นในพระพุทธเจ้าแล้ว กระจายออกไปทั่วโลกดินแดน สามโลกธาตุพระองค์สอนได้หมดเลย นี่ละธรรมมีอยู่ที่ไหนเย็นไปหมด ใจจึงเป็นของสำคัญ ใจอยู่เฉยๆ มันก็ไม่มีอะไร ไม่เห็นมีอะไรแปลกประหลาด ยิ่งให้กิเลสย้ายอีกด้วยแล้วก็ยิ่งเสียคนๆ คนๆ หนึ่งหมดค่าหมดราคา ทั้งๆ ที่มีลมหายใจอยู่เหมือนกับมนุษย์ทั้งหลายทั่วไป เพราะคุณค่าไม่มี มีแต่พิษแต่ภัยเต็มตัว คนๆ นี้จม จมทั้งๆ ที่ยังไม่ตายนะ ตายลงไปแล้วจะไปไหน ก็คนๆ เก่าทำความชั่วอันเก่า บาปกรรมอันเก่า ฟินไฟอันเก่า เผาคนๆ นั้นแหละ ให้พากันระวัง ตั้งใจให้ดี

เวลาจะหลับจะนอนดังที่เคยสอนแล้ว ท่านทั้งหลายให้ภาวนานะ หากจะมีวันหนึ่งเวลาหนึ่งรายหนึ่งๆ ที่แสดงความประหลาดอัศจรรย์ขึ้นมาให้เจ้าของได้เห็นชัดเจนภายในใจของเราจากการภาวนา นี่ได้ทำมาแล้วจึงได้กล้ามาประกาศสอนพี่น้องทั้งหลายอย่างไม่สะทกสะท้าน เราได้นำธรรมมาสอนพี่น้องทั้งหลาย ได้มาจากการภาวนานะ การเรียนเราก็เรียนพอเป็นปากเป็นทางมา บทเวลาเอาจริงเอาจังเข้าขั้นปฏิบัติจิตตภาวนาฆ่ากิเลส สังหารกิเลส ตั้งแต่วันก้าวขึ้นสู่เวที จนกระทั่งถึงวาระเปิดธรรมขึ้นในใจแล้ว เอาละที่นี่ กิเลสตัวไหนแม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่ให้เข้ามายุ่ง เราทำประโยชน์ให้แก่โลกโดยถ่ายเดียวจนกระทั่งปานนี้ เราไม่มีกิเลสตัวภัยใดเข้ามาแฝงในหัวใจเรา เราสอนโลกด้วยความบริสุทธิ์ใจ

โลกจะร้อนขนาดไหนก็ตาม เป็นฟินเป็นไฟก็ตาม ใจเราไม่เป็นไฟ ใจเราเป็นธรรม เป็นน้ำดับไฟๆ ตลอดมา นี่ละอำนาจแห่งการปฏิบัติทางด้านจิตตภาวนาเห็นประจักษ์ทีเดียว ใจดวงนี้นะ เวลามันหมดคุณค่าหมดจริงๆ หมดราคาค่าราคา ไม่มีอะไรยับเยิบพอเป็นราคาค่าราคาเลย อย่างนี้ก็มี ใจดวงนี้นะนะ แต่เวลาได้ฟื้นขึ้นมาด้วยอำนาจแห่งธรรมเป็นเครื่องชุบเลี้ยง เป็นเครื่องชักฟอกแล้ว ก็กลายเป็นของดีขึ้นมาๆ ใจของเราทุกคนพร้อมที่จะรับความดีเสมอ ทิวโหยต่อความดีงาม ทิวโหยต่อความสุขทั้งหลาย เพราะมีตั้งแต่ความทุกข์ทับหัวใจๆ เพราะฉะนั้นจงเอาธรรมเข้าไปเบิก ปิดออกในความทุกข์ คือฟินไฟของกิเลสที่เผาหัวใจนั้นนะ ปิดมันออกๆ แล้วจะค่อยเห็นความสว่าง ความสงบร่มเย็น อยู่ที่ไหนจะเย็นๆ

ถ้าใจเย็นแล้วอยู่ที่ไหนสบายมนุษย์เรา มันอยู่ที่ใจนะ ไม่ได้อยู่ที่ท้องฟ้ามหาสมุทร ไม่ได้อยู่ที่หอปราสาทเท่านั้นชั้นเท่านั้นชั้น มันอยู่ที่ใจ ถ้าใจไม่ดีเอาขึ้นไปชั้นไหน เหมือนเอาคนไข้ไปรักษาโรคในโรงพยาบาลชั้นสูงๆ ก็ไปครางอือๆ อยู่โน่น นั่นมันทุกข์อยู่กับคนไข้ไม่ได้ทุกข์อยู่กับตึกโรงพยาบาลชั้นสูงๆ มันทุกข์อยู่กับคน เมื่อหายโรคแล้วลงมาอยู่ไหนก็สบายหมด นี่ละใจเป็นของสำคัญ เวลานี้ใจเรากำลังเป็นใจของคนไข้ทุกคน ต้องพยายาม

รักษาด้วยหยูกด้วยยา ด้วยหอม หอมคือครูคืออาจารย์แนะนำสั่งสอน ยาคืออรรถธรรม ให้ปฏิบัติตามท่านแล้วเราจะคอยหาวันหายคืนไปโดย แล้วให้ระวังของแสง อะไรที่เป็นของแสงต่ออรรถต่อธรรม นั่นคือข้าศึกของเราเอง ให้ระวังอันนี้ และให้ระมัดระวังต่อไปๆ บ้านเมืองเราจะมีแต่ความสงบร่มเย็น

ขอให้มึธรรมในใจเถอะมนุษย์เราเข้ากันได้สนิทหมด ถ้ามีตั้งแต่กิเลสตัวเยอหยิ่ง จองหองพองตัว ไปที่ไหนโลกแคบทั้งนั้นแหละ เป็นไฟเผาไปเลย ถ้ากิเลสไปไหนทั้ง เยอหยิ่งจองหองพองตัว ลืมตัวเอง แล้วก็ไปบ้ายศ บ้าลาก บ้าทุกอย่างทุกอย่างขึ้นอยู่กับ กิเลสทั้งหมด เรื่องที่อยู่กับธรรมทั้งนั้น ธรรมไม่ลืมตัว แล้วคนมีธรรมเข้ากันได้หมด ไม่ว่า เด็กว่าผู้ใหญ่ ไม่ว่าสัตว์ดิรัจฉานกับคน ไม่มีคำว่าดูถูกเหยียดหยามซึ่งกันและกัน นี่ละธรรม มีแต่ความเมตตาสงสารสงเคราะห์กัน ตามกำลังที่จะสงเคราะห์ได้มากน้อยเพียงใด ที่จะไป ดูถูกเหยียดหยามในชาติขึ้นวรรณะของเขาไม่ดูถูก เพราะต่างคนต่างมีกรรมมาด้วยกัน

ใครก็อยากเป็นใหญ่เป็นโต อยากดีบอยากดี ใครอยากเลวไม่มีในโลกนี้ แม้แต่เด็ก ก็อยากดี ใครก็ต้องอยากดีเหมือนกัน เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วทำไมมันถึงไม่ดี เอ้า ถ้ามกกันเข้า อีกทีหนึ่ง ก็เพราะกรรมของตัวเองแต่ละคนๆ เมื่อต่างคนต่างมาด้วยกรรมดีกรรมชั่วของตนและตบแต่งไม่ได้แล้ว มันเป็นผลขึ้นมาแล้ว มีอย่างไรก็ต้องเสวยอย่างนั้น ที่นี้ผู้ที่มีความดีมีธรรมในใจก็ต้องได้สงเคราะห์สงหาเมตตาสงสารซึ่งกันและกัน ด้วยความไม่เยอหยิ่งจองหอง เข้าใจไหมละ นี่ละธรรมอยู่ที่ไหนสงบร่มเย็นไปหมด เข้าถึงสัตว์ดิรัจฉานก็เย็น ถึงเด็กถึงผู้ใหญ่ถึงไหนๆ เข้าได้หมดลงว่าธรรม ไม่มีการถือเนื้อถือตัว มีแต่ความประสานสามัคคี เห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน มีความเมตตา มีความเสียสละ นี้เรียกว่า ธรรม พวกกันจำเอานะ ถ้ากิเลสแล้วขวางทันทีๆ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้ ต่อไปนี้ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz